

Volem polítics protestants (dels d'abans)

Dm, 9/06/2020 per Guillem Correa

[Ventijol suau](#)

Es nota que la pandèmia està retrocedint perquè la política d'abans està avançant. Ja tornen a la vella política del "i tu més" i del que "era terrible", quan jo estava al govern, ara "és un dret" -perquè estic a l'oposició-.

Què voleu que us digui? Jo crec que ens falten polítics protestants.

No, no estic dient que sorgeixi, dintre els membres de les esglésies protestants, un nou partit polític. Tampoc estic dient que ara tots els protestants s'afiliïn en massa. Clar que sempre s'ha d'animar a qui vulgui dedicar-se a la vida pública, perquè servir els altres és sempre un bé preuat.

El que poso sobre la taula és la necessitat de forjar un entorn en què el polític, com qualsevol de nosaltres en qualsevol de les professions, se senti responsable dels seus actes. Ja no dic de les seves paraules, que també, sinó dels seus actes.

Jo, que sempre he dit que mirar enrere no ens porta a cap lloc, voldria mirar a la història només un petit moment per inspirar el present i per empoderar el futur.

En l'ètica protestant s'ensenya a responsabilitzar-te de tu mateix davant de Déu i davant la societat. El que és important no és tant el marc legal, sinó la correcció dels meus actes i les meves paraules davant de Déu. Clar que s'ha de preservar la legalitat legítima. Però aquest principi no es queda aquí. Va més lluny. El principi diu: Sóc tan responsable de mi mateix com de fer el bé als altres. D'aquest fonament bíblic i teològic neix la "societat responsable" que inspira, posteriorment, l'Estat del Benestar.

Potser si analitzem els polítics d'origen protestant d'avui en dia no tots passarien el llistó. És per això que, amb una mirada serena, hem de retrobar en el passat el que volem pel nostre dia d'avui.

Volem i necessitem polítics responsables dels seus actes i de les seves paraules. Polítics que se sentin cridats a fer el bé als que més ho necessiten -en lloc de sentir-se cridats a rendir vassallatge als poderosos per poder continuar en el càrrec-.

En definitiva: polítics de cultura protestant, clar que si a més a més ho són, encara millor.